ΑΔΩΝΙΣ ΚΥΡΟΥ
Διευθυντής (1898-1918)
ΑΧΙΛΛΕΥΣ Α. ΚΥΡΟΥ
(1918-1950)
ΚΥΡΟΣ Α. ΚΥΡΟΥ
(1918-1974)
ΑΔΩΝΙΣ Κ. ΚΥΡΟΥ
(1974-1997)

ΕΣΤΙΑ

1894 - 2014

ΑΘΗΝΑΙ - ΕΤΟΣ 121ον Ἀριθμός φύλλου 39875 Τιμή € 1,50 | Σάββατο, 7 Ἰουνίου 2014 | Διεύθυνσις: ΑΛΕΞΗΣ Ι. ΖΑΟΥΣΗΣ

Μπόκο Χαράμ

Γράφει ὁ Τηλέμαχος Μαρᾶτος

Ἀπορροφημένοι μέ τά πολύ «σοβαρά» θέματα τῆς ἐπαρχιακῆς μας πολιτικῆς, πιθανόν νά μήν ἔχουμε δώσει τήν πρέπουσα σημασία στήν πραγματική ἀπειλή πού …ἀνατέλλει. Τά σημεῖα εἶναι τόσα, πού ἀσφαλῶς δέν εἶναι δυνατόν νά καταγραφοῦν, οὔτε ὡς ἐπικεφαλίδες, σέ ἕνα χρονογράφημα.

Κάθε ἕνα ἀπό αὐτά εἶναι ἐξ ἴσου σημαντικό. Ἄλλα εἶναι πιό τρομερά, ὅπως ἡ ἐπίθεσις στούς «Διδύμους Πύργους», ἄλλα ἀκόμη πιό φρικώδη, ὅπως ὁ, δημόσιος, λιθοβολισμός κόρης ἀπό τόν πατέρα (μέ τήν συνέργεια τῆς μάνας) παρουσία πλήθους καί ἀστυνομίας, ἡ ἔγκυος πού γέννησε ἁλυσοδεμένη καί ἐπρόκειτο νά ἀπαγχονισθεῖ, στό Σουδάν, διότι ἀλλαξοπίστησε. Στό Σουδάν ἐπίσης σταυρώνουν χριστιανούς χλευάζοντας ὅτι τούς χαρίζουν τήν δυνατότητα νά μαρτυρήσουν ὅπως ὁ Χριστός, κ.ἄ., κ.ἄ. Ὅλα ὅμως ἔχουν ἕνα κοινό παρονομαστή: «Μπόκο Χαράμ». Ἡ πρώτη λέξις «Μπόκο» σημαίνει –μέ τήν εὐρεία ἔννοια– τήν Δύση. Τόν πολιτισμό καί τήν θρησκεία μας, ζωγραφική, μουσική, κοινωνική ζωή, τήν ἐπιστήμη, γνώση καί τήν ἀπόλαυση καί χαρά τῆς Ζωῆς. Ἡ δεύτερη λέξις εἶναι γνωστή –εἶναι ἀπό ἐκεῖνες πού ἔχουν βρωμίσει τήν γλώσσα μας λόγω ἀναγκαστικοῦ συγχρωτισμοῦ.

Ὁ ὅρος «Μπόκο Χαράμ» ἤρθε στήν ἐπικαιρότητα λόγω τῆς ἀπαγωγῆς διακοσίων ἑξήντα κοριτσιῶν ἀπό τούς ψυχοπαθεῖς τῆς ὁμωνύμου μουσουλμανικῆς συμμορίας στήν Νιγηρία (sunni, ἐάν νομίζετε ὅτι ἔχει καμμία σημασία) καί τήν ἀπειλή ὅτι θά πουληθοῦν ὡς σκλάβες. (Αὐτό τό τελευταῖο ἀποδεικνύει ὅτι ἡ δουλεία πάντοτε ἀνθεῖ στόν μουσουλμανικό κόσμο, σέ ἀδιάκοπη συνέχεια ἀπό τούς ἀρχαίους χρόνους.) Μία ἐπιπόλαια ἔρευνα ἀποκαλύπτει ὅτι αὐτή ἡ ὀργάνωσις δραστηριοποιεῖται συνεχῶς σέ ἀποκεφαλισμούς –συχνά «ἁμαρτωλῶν» μουσουλμάνων– τούς ὁποίους βιντεοσκοπεῖ. Αὐτό πλέον εἶναι συνήθης πρακτική τῶν Μουσουλμάνων «μαχητῶν», ἀπό τήν Νιγηρία μέχρι τό Ἰράκ καί τό Ἀφγανιστάν. Ὡστόσο καί στήν Ἀγγλία, ἄγγλος στρατιώτης ἀποκεφαλίστηκε ἐν μέση ὁδῷ, προσφάτως. Στήν Σαουδική Ἀραβία γίνεται ἐπισήμως, καί δημόσια, σέ πλατεῖες, μαζί μέ ἀκρωτηριασμούς, μαστιγώσεις κ.ἄ.

Ὅλο τό ἔδαφος τῆς Σ. Ἀραβίας εἶναι «ἱερό» –κατά δήλωσίν τους καί ἡ παραμικρή ἀναφορά στήν χριστιανική θρησκεία ἤ σύμβολο (οὔτε κάν ὑπάρχει θέμα ἐκκλησιῶν!) τούς προσβάλλει θανασίμως (γιά τούς ἄλλους). Ὑπάρχει βέβαια μία διαβάθμισις: Ἄλλες πόλεις εἶναι ἱερές, ἄλλες ἱερότερες καί ἄλλες ἱερότατες. Αὐτό τό δικαίωμα δέν ἀναγνωρίζεται στούς δυτικούς, ὅπου οἱ φανατικοί Wahhabi συντηροῦν πάνω ἀπό ὀκτακόσια τζαμιά, τεκμηριωμένα ἄντρα προσηλυτισμοῦ ἐπιδόξων αὐτοκτονούντων «Τζιχάντις». Ὀρδές ἀπαιτοῦν νά προσευχηθοῦν στήν Ἁγία Σοφία.

Στό Πακιστάν καί στήν Ἰνδία οἱ ὁμαδικοί βιασμοί κοριτσιῶν ἔφθασαν πάνω ἀπό 48.000 τά τελευταῖα χρόνια. Αὐτοί εἶναι μόνο ὅσοι καταγγέλθηκαν. Κατανοητό ὅτι ὑπάρχει κάποιος δισταγμός γιά τήν καταγγελία, λόγω τοῦ ὅτι ἡ Σαρία (δηλαδή ὁ κανόνας τοῦ μουσουλμανικοῦ νόμου) προβλέπει ὅτι ἡ βιασθεῖσα εἶναι ἔνοχος συνουσίας ἐκτός γάμου, ἐνῶ γιά νά ἀποδειχθεῖ ὁ βιασμός χρειάζονται πέντε αὐτόπτες μάρτυρες –μόνον ἄντρες, γιατί ἡ μαρτυρία γυναικός δέν μετράει. Ἡ «ἀτιμασθεῖσα» ἀποβάλλεται ἀπό τήν οἰκογένειά της καί τήν κοινωνία μέ μόνη διέξοδο τήν ἐπαιτεία, τήν πορνεία ἤ τήν αὐτοκτονία.

Ἡ αὔξησις τῶν μουσουλμάνων μεταναστῶν στήν Εὐρώπη –μέ τήν Ἑλλάδα καί τήν Ἰταλία νά ἔχουν τό ἀπεχθές πρωτάθλημα– δέν μπορεῖ πλέον νά χαρακτηρίζεται ὡς εἰσβολή. Εἶναι κατάκτησις. Σέ μεγάλες πόλεις τοῦ Βορρᾶ τό ὄνομα πού κυριαρχεῖ στά νεογέννητα εἶναι Μωχάμεντ, ἐνῶ ὑπάρχουν γειτονιές ὅπου ἤδη ἐφαρμόζεται ἡ Σαρία, ὅπως καί ὁ ἀκρωτηριασμός γεννητικῶν ὀργάνων θηλέων βρεφῶν, καί κανείς δέν τολμᾶ νά τό καταγγείλει. Οἱ φρικαλέοι φόνοι «τιμῆς» κοριτσιῶν πού δέν συμφωνοῦν νά παντρευτοῦν ὑπερήλικες, ἤ συγγενεῖς πού δέν γνωρίζουν, εἶναι καθημερινοί στήν Ἀγγλία καί Γερμανία, ἐνῶ οἱ πολυμελεῖς οἰκογένειες πού δημιουργοῦν οἱ πολλαπλές σύζυγοι …ἐπιδοτοῦνται.

Ἡ φρίκη τοῦ γράφοντος ὀφείλεται στό ὅτι τό «Μπόκο Χαράμ», δηλαδή ἡ καταδίκη καί ἀπέχθεια τῆς Δύσεως, τῶν ἀρχῶν καί τοῦ πολιτισμοῦ της, ἔχει εὐρεία ἀπήχηση σέ μέρος τοῦ πληθυσμοῦ ἐδῶ, μέ πρωταγωνιστές διανοουμένους πού κατηγοροῦν τούς Ἕλληνες πού αἰσθάνονται Εὐρωπαῖοι ὅτι «πιθηκίζουν», «μιμούμενοι» τούς πολιτισμένους ἀνθρώπους τοῦ συγχρόνου Δυτικοῦ κόσμου. Συγχρόνως ἡ «πολιτική ὀρθότης» ἐπιβάλλει νά θεωροῦμε ἰσότιμο τόν «πολιτισμό» ἐκείνων πού θέλουν νά μᾶς σφάξουν καί νά ἐξαφανίσουν ὅ,τι δημιουργήσαμε ἐπί τρεῖς χιλιάδες χρόνια, στήν διανόηση, τίς τέχνες, τήν πολιτική καί τόν ἀνθρωπισμό. Στό Ἰράν φυλακίζουν ἀνθρώπους ἐπειδή ἄκουγαν μουσική καί χόρευαν. Συγχρόνως κατασκευάζουν ἀτομικές βόμβες.

Ἡ Ἑλλάδα τῆς δημιουργίας

Στό Ἑλληνικό Μουσεῖο Αὐτοκινήτου

Στήν καρδιά τῆς Ἀθήνας, ἕνα μόλις τετράγωνο ἀπό τό Ἐθνικό Ἀρχαιολογικό Μουσεῖο, ἐπί τῆς συμβολῆς τῶν ὁδῶν Ἰουλιανοῦ καί Γ' Σεπτεμβρίου, λειτουργεῖ ἀπό τριετίας τό Ἑλληνικό Μουσεῖο Αὐτοκινήτου. Πρόκειται γιά προσωπικό δημιούργημα τοῦ ἐπιχειρηματία κ. Θεόδωρου Χαραγκιώνη, ὁ ὁποῖος ἔχει διαμορφώσει ἕναν ἐντυπωσιακό χῶρο ὅπου ἐκτίθενται σπάνια αὐτοκίνητα ἀπό τίς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰῶνος, τόν Μεσοπόλεμο καί τίς πρῶτες μεταπολεμικές δεκαετίες. Ὅποιος ἔχει ἐπισκεφθῆ τό Μουσεῖο μένει ἔκθαμβος ἀπό τόν πλοῦτο τῶν ἐκθεμάτων, τήν τελειότητα τῆς παρουσιάσεως, ἀλλά καί τό αἴσθημα κοινωνικῆς συνεισφορᾶς πού ὁδήγησε ἕναν ἰδιώτη, χωρίς καμμία οἰκονομική συνδρομή τοῦ κράτους ἤ τῶν εὐρωπαϊκῶν ταμείων, στήν δημιουργία ἑνός τέτοιου Μουσείου.

«Made by Hellas»

Στήν Ἑλλάδα, ἐγχώριος παραγωγή αὐτοκινήτων δέν ὑπάρχει. Κάθε σχετική προσπάθεια κατά τό παρελθόν δέν εὐοδώθηκε ἤ δέν εἶχε συνέχεια. Ὅμως ὑπάρχουν καί ἐξαιρέσεις. Κάποια αὐτοκίνητα παγκοσμίου φήμης ἔχουν σχεδιασθῆ ἀπό Ἕλληνες, ἐνῶ ἔχουν δημιουργηθῆ καί ἄλλα πού γιά διαφόρους λόγους δέν προχώρησαν σέ μαζική παραγωγή ἤ παρήχθησαν σέ περιορισμένα μεγέθη. Αὐτά τά αὐτοκίνητα ἀπεφάσισε νά ἐκθέση στό Ἑλληνικό Μουσεῖο Αὐτοκινήτου ὁ κ. Χαραγκιώνης, σέ μία ἔκθεση μέ τίτλο «Made by Hellas», πού ἄνοιξε τίς πύλες της στό κοινό. Στά ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως, προχθές τό βράδυ, μίλησε ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὁ ὑπουργός Ἀναπτύξεως κ. Κωστῆς Χατζηδάκης, ἐνῶ ἦταν παρών καί ὁ νέος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἐπιχειρήσεων καί Βιομηχανιῶν (ΣΕΒ) κ. Θεόδωρος Φέσσας.

Σέ μία χρονική στιγμή πού ἡ χώρα μας ὑποτίθεται ὅτι διέρχεται κρίση δημιουργικότητος, ἡ πρωτοβουλία τοῦ κ. Χαραγκιώνη νά πραγματοποιήση τήν ἔκθεση «Made by Hellas» εἶναι πολύ σημαντική. Διότι ἀναδεικνύει ὅτι πέρα ἀπό τήν μιζέρια πού ἀναπαράγουν καθημερινῶς τά λαϊκίζοντα μέσα ἐνημερώσεως, ὑπάρχει καί μία ἄλλη Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλλάδα τῶν δημιουργῶν. Εἴτε ἐκείνων πού μεγαλούργησαν σέ διεθνές ἐπίπεδο, ὅπως ὁ σέρ Ἄλεκ Ἰσιγόνης πού σχεδίασε τό πασίγνωστο «Μίνι», εἴτε ἄλλων λιγώτερο γνωστῶν δημιουργῶν πού μέ ἐλάχιστα μέσα σχεδίασαν πρωτότυπα ἤ γέννησαν ἰδέες ἐπαναστατικές γιά τήν ἐποχή τους. Λίγοι γνωρίζουν λ.χ. ὅτι σήμερα στήν Κατερίνη λειτουργεῖ ἡ ἑλληνική μονάδα «Replicar» πού ἀναπαράγει κλασσικές Πόρσε τίς ὁποῖες διοχετεύει στήν παγκόσμια ἀγορά. Ἤ ὅτι ὑπάρχουν ἀρκετοί πρωτοπόροι Ἕλληνες ἐπιστήμονες, σχεδιαστές ἤ ἀκόμη καί φοιτητές, μέ σπουδαῖες προτάσεις γιά τόν χῶρο τῆς αὐτοκινήσεως.

Ὅλα αὐτά παρουσιάσθηκαν κατά τήν προχθεσινή ἐκδήλωση στό Ἑλληνικό Μουσεῖο Αὐτοκινήτου, ὅπου τό κύριο στοιχεῖο ἦταν ἡ Ἑλλάδα τῆς καινοτομίας καί τῆς δημιουργίας. Μία Ἑλλάδα πού ἀνθίσταται στό καθημερινό μοιρολόϊ στό ὁποῖο ἐπιδίδονται οἱ διαμορφωτές τῆς κοινῆς γνώμης καί τά κόμματα τοῦ σοσιαλ-κρατισμοῦ. Οἱ ἔννοιες καινοτομία καί ἀτομική δημιουργία εἶναι γιά αὐτούς ἄγνωστες. Διότι στήν πραγματικότητα δέν θέλουν ἐλεύθερα πνεύματα πού νά σκέπτονται, νά ὁραματίζονται καί νά δημιουργοῦν. Θέλουν τούς πολίτες νά χειραγωγοῦνται ἀπό τό κράτος. Ὅλα νά περιστρέφονται γύρω ἀπό αὐτό. Ἡ δέ ἰδιωτική ἐπιχειρηματική πρωτοβουλία νά τελῆ ὑπό τόν ἀσφυκτικό ἔλεγχο καί τήν ἀπόλυτη ἐξάρτηση τοῦ κράτους. Ἀκόμη καί μουσεῖα, ὅπως αὐτό πού δημιούργησε ὁ κ. Χαραγκιώνης, νά μήν ἀνήκουν σέ ἰδιῶτες ἀλλά στό κράτος. Ἀλλά τότε δέν θά εἶχαν γίνει.

Διαρκεῖς πρωτοβουλίες

Ἴσως ξενίζει τό γεγονός ὅτι τήν ὥρα πού στήν πρώτη γραμμή τῆς ἐπικαιρότητος εἶναι ὁ ἐπικείμενος ἀνασχηματισμός, ἡ «Ἑστία» ἐπέλεξε ὡς κύριο θέμα τήν ἔκθεση τοῦ Μουσείου Αὐτοκινήτου. Ὅμως ἄν τό καλοσκεφθῆ κανείς, ὡς θέμα εἶναι σημαντικώτερο ἀπό ὁποιονδήποτε ἀνασχηματισμό. Οἱ ὑπουργοί ἔρχονται καί παρέρχονται, οἱ περισσότεροι χωρίς νά ἀφήνουν τόσο σπουδαῖο ἔργο πίσω τους. Ἐνῶ οἱ Ἕλληνες δημιουργοί, τῶν ὁποίων τά ἔργα ἐκτίθενται στήν μοναδική αὐτή ἔκθεση, ἔχουν ἀφήσει διαχρονικά τήν σφραγίδα τους. Καί σηματοδοτοῦν αὐτό πού ἐτόνισε στήν ὁμιλία του ὁ κ. Χαραγκιώνης. Ὅτι μόλις οἱ Ἕλληνες βρεθοῦν σέ ἕνα πιό ἐλεύθερο πλαίσιο μεγαλουργοῦν. Ὄχι σήμερα, ἀλλά ἀπό ἀρχαιότητος ὅταν δημιούργησαν τό ἀριστούργημα πού λέγεται Παρθενών –ὑπολογίζοντας τήν προοπτική του ἀπό κάθε ὄψη– ἤ ὅταν δημιούργησαν μέ μαθηματική τελειότητα τόν μηχανισμό τῶν Ἀντικυθήρων.

Σημαντικό εἶναι ἐπίσης ὅτι ὁ ὑπουργός Ἀναπτύξεως κ. Χατζηδάκης ἀναφέρθηκε στίς διαρκῶς αὐξανόμενες νέες ἐπιχειρηματικές πρωτοβουλίες (start ups) πού ἀναλαμβάνονται κυρίως ἀπό νέους. Διότι αὐτό πού πέτυχε στόν τόπο μας ὁ κρατισμός ἦταν νά ἀπονευρώση τούς νέους. Τούς περιόρισε στό νά θέλουν μία «σίγουρη» θέση στό δημόσιο. Ἀτομική πρωτοβουλία, ἀνάληψις ρίσκου καί δημιουργικότης μηδέν. Γιά ὅλα θά μεριμνᾶ τό κράτος. Αὐτή ἦταν ἡ κρατοῦσα ἀντίληψις. Τώρα λοιπόν, λόγω τῆς κρίσεως ὅλο καί περισσότεροι νέοι προσπαθοῦν νά στηριχθοῦν στίς δικές τους δυνάμεις. Καί ἐδῶ ἔγκειται ἡ μεγάλη συνεισφορά τῆς ἐκθέσεως «Made by Hellas», ἀφοῦ ἀποδεικνύει ἐμπράκτως ὅτι ὑπάρχει καί ἡ Ἑλλάδα τῆς δημιουργίας.

Πεννιες Ειδησουλες Περιεργα

❑ *Εὔθικτο καί αὐταρχικό χαρακτηρίζει ἡ πρώην ὑπουργός Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ Χίλλαρυ Κλίντον τόν Ρῶσσο Πρόεδρο στό βιβλίο της «Hard Choices» πού θά κυκλοφορήση τήν Τρίτη. Ἡ Κλίντον σημειώνει πώς ὁ Βλαντιμίρ Πούτιν ἀπέδειξε σύν τῷ χρόνῳ ὅτι ἀπεχθάνεται τήν κριτική, τίς διαφωνίες ἀλλά καί τόν διάλογο. Παράλληλα, ἡ Κλίντον γράφει ὅτι διαφωνεῖ μέ τό ἐπιχείρημα ὅτι ἡ διεύρυνσις τοῦ ΝΑΤΟ εἴτε προκάλεσε εἴτε ἐπέτεινε τήν ἐπιθετικότητα τῆς Ρωσίας στήν Οὐκρανία, προσθέτοντας ὅτι καί οἱ Εὐρωπαῖοι ἀντικρούουν τό ἐπιχείρημα αὐτό.*

❑ *Ἀπόλυτα φυσιολογικό φέρεται πώς εἶναι γιά Γάλλους, Γερμανούς, Βρεταννούς, Ἱσπανούς καί Ἰταλούς τό νά πηγαίνουν διακοπές μέ τούς πρώην τους γιά νά ἀποφύγουν νά τίς ἀκυρώσουν καί νά χάσουν τά χρήματα. Ὅπως ἀναφέρει τό Lastminute.com ὁρισμένοι φθάνουν μέχρι καί νά παρατείνουν μία σχέση πού γνωρίζουν ὅτι εἶναι καταδικασμένη, προκειμένου νά μήν ἀκυρώσουν τίς διακοπές τους, ἐνῶ οἱ Γάλλοι δέν διστάζουν νά φεύγουν διακοπές μέ τόν σύντροφό τους καί νά τόν ἐγκαταλείπουν μόλις φθάσουν ἐκεῖ.*

Ἡ συνάντησις Σαμαρᾶ-Μπακογιάννη

Ὑπό ἄκρα μυστικότητα συναντήθηκαν χθές ὁ Πρωθυπουργός μέ τήν κ. Ντόρα Μπακογιάννη στήν πατρική κατοικία τοῦ κ. Ἀντ. Σαμαρᾶ, ἐπί τῆς ὁδοῦ Μουρούζη. Ἡ συνάντησις διήρκεσε περίπου μισή ὥρα καί ἔγινε μετά ἀπό πρωτοβουλία τῆς κ. Μπακογιάννη. Σημειώνεται, δέ, ὅτι οἱ δύο πολιτικοί εἶχαν νά συναντηθοῦν ἀπό τόν Μάϊο τοῦ 2012, ὅταν καί εἶχαν συμφωνήσει νά συμμαχήσουν ἐν ὄψει τῆς δεύτερης ἐκλογικῆς ἀναμετρήσεως τόν Ἰούνιο τοῦ ἰδίου ἔτους.

Σύμφωνα μέ πληροφορίες ὁ κ. Σαμαρᾶς φέρεται νά εἶπε στήν κ. Μπακογιάννη ὅτι «εἴμαστε στό ἴδιο κόμμα καί θά πᾶμε μαζί». Ἡ συνάντησις ἔγινε στήν σκιά τοῦ ἀνασχηματισμοῦ πού ἐνδέχεται νά ἀνακοινωθῆ ἀπό τήν Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλά καί τῆς ἐπιλογῆς τοῦ προσώπου πού θά καλύψη τήν θέση τοῦ Ἐπιτρόπου στήν Κομμισσιόν, μία θέση πού κατά καιρούς ἔχει γραφῆ στόν Τύπο ὅτι ἐνδιαφέρεται ἡ κ. Μπακογιάννη. Ὑπενθυμίζεται ὅτι προχθές ὁ Πρωθυπουργός συναντήθηκε καί μέ τόν κ. Κ. Καραμανλῆ καί συνομίλησε μαζί του κατ' ἰδίαν.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Αὔριο
ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΙΟΥΝΙΟΥ
Ἀνατολή ἡλίου 6.02' - Δύσις 8.46'
Σελήνη 12 ἡμερῶν
Τῆς Πεντηκοστῆς
Ἀνακομιδή ἱ. λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος, Καλλιόπης μάρτυρος.

Ἐπιλογή ἱκανῶν προσώπων

τοῦ Γεωργίου Συκιανάκη

Ὁ κίνδυνος γιά πρόωρες ἐθνικές ἐκλογές φαίνεται ὅτι παρῆλθε ὑπό τήν προϋπόθεση βέβαια ὅτι δέν θά συμβεῖ κάποιο «ἀτύχημα». Αὐτό δέν εἶναι ἀπίθανο μέ τούς ἀπρόβλεπτους καί γραφικούς βουλευτές πού ὑπάρχουν στίς κοινοβουλευτικές ὁμάδες τῆς ΝΔ καί τοῦ ΠΑΣΟΚ. Ὅσον ἀφορᾶ τό ἐμπόδιο τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὑπάρχει σημαντική πιθανότητα αὐτό νά παρακαμφθεῖ καί ὅτι θά συγκεντρωθεῖ τελικά ὁ μαγικός ἀριθμός τῶν 180 βουλευτῶν.

Ἐάν αὐτά ἰσχύουν, ἡ Κυβέρνηση ἔχει μπροστά της δύο ὁλόκληρα χρόνια γιά νά ἐφαρμόσει μέ συνέπεια καί ἀποφασιστικότητα τήν ἀναγκαία πολιτική γιά τήν ὁριστική ἔξοδο ἀπό τήν κρίση. Χωρίς μεγάλα λόγια καί πανηγυρισμούς γιά ἀμφίβολα ἤ μικρά ἀποτελέσματα. Ὁ λαός πού στηρίζει τήν Κυβέρνηση δέν τρώει κουτόχορτο καί πολλοί ἄλλοι ψηφοφόροι, πού σήμερα βόσκουν στά λειβάδια τοῦ λαϊκισμοῦ θά πάψουν νά τρῶνε τό κουτόχορτο πού τούς προσφέρει ὁ Τσίπρας καί οἱ ἄλλοι λαϊκιστές τῆς ἀντιπολίτευσης, ὅταν δοῦν σαφῆ σημάδια ἀνάπτυξης.

Καί μιά ὁ λόγος γιά τήν κατάλληλη κυβερνητική πολιτική, θά ἤθελα νά σχολιάσω τίς πρόσφατες προεκλογικές ἀνακοινώσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ καί τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβέρνησης γιά τίς προβλέψεις καί τά ἀναμενόμενα ἐπιτεύγματα ἑνός προγράμματος γιά τά ἑπόμενα 4-6 χρόνια, ἰδίως ὅσον ἀφορᾶ τή δημιουργία θέσεων ἀπασχόλησης καί τή μείωση τῆς ἀνεργίας κατά 700.000 ἄτομα. Νομίζω ὅτι ἔχω αὐτό τό δικαίωμα, μιά καί διαθέτω μεγάλη ἐμπειρία στόν προγραμματισμό τῆς οἰκονομικῆς καί κοινωνικῆς ἀνάπτυξης. Ὑπῆρξα ἐπίσης ὁ βασικός συντάκτης τῶν προεκλογικῶν προγραμμάτων τῆς ΝΔ τό 1998-99 (Κ. Μητσοτάκης) καί τό 2004 (Κώστας Καραμανλῆς).

Βασική διαπίστωση ἀπό τήν προγραμματική μου ἐμπειρία, εἶναι ὅτι κανένα ἀπό ὅλα τά προγράμματα πού ἔγιναν στή χώρα μας κατά τίς τελευταῖες δεκαετίες δέν ἐφαρμόστηκε, οὔτε στο ἐλάχιστο, στήν πράξη καί καμμιά ἀπό τίς βασικές ἐπιδιώξεις τους δέν ἐπιτεύχθηκε. Τό πιό χαρακτηριστικό παράδειγμα ὑπῆρξε τό προεκλογικό πρόγραμμα τῆς ΝΔ τό 2004. Πράγματι, ἕνα πλῆρες καί ρεαλιστικό πρόγραμμα τό ὁποῖο ἐάν ἐφαρμοζόταν, ἔστω καί μερικά, δέν θά φθάναμε ποτέ στήν κατάρρευση τῆς οἰκονομίας, στήν οὐσιαστική πτώχευση τῆς Χώρας, στήν τρόϊκα καί τά μνημόνια. Τό πρόγραμμα αὐτό χρησιμοποιήθηκε μόνο ὡς ἐργαλεῖο προεκλογικῆς προπαγάνδας, ὅπως τά περισσότερα. Μετά ξεχάστηκε, ἀφοῦ ὁ Κώστας Καραμανλῆς ἤθελε ἁπλά νά εἶναι Πρωθυπουργός χωρίς νά κυβερνᾶ στήν πράξη. Χωρίς ἐντατική δουλειά, χωρίς προσπάθεια καί κυρίως –χωρίς νά λαμβάνει δύσκολες ἀποφάσεις. Ἀκολούθησε στήν Πρωθυπουργία ὁ Γ. Α. Παπανδρέου καί ἡ καταστροφή τῆς οἰκονομίας ὁλοκληρώθηκε.

Βασικό συμπέρασμα: Τά πολυετῆ ἀναλυτικά καί λεπτομερῆ προγράμματα εἶναι ἄχρηστα ἐργαλεῖα σέ κυβερνήσεις, στούς σκοπούς τῶν ὁποίων ὑπερισχύουν οἱ βραχυχρόνιες ἐντυπώσεις τῆς κοινῆς γνώμης καί οἱ κομματικές σκοπιμότητες –εἶναι ἄλλωστε παγκοίνως γνωστό ὅτι γιά ἕναν πολιτικό καριέρας ἡ ἱεράρχηση τῶν σκοπῶν του εἶναι: Πρῶτον, τό ἴδιο πολιτικό συμφέρον, δηλαδή ἡ ἐπανεκλογή του καί ἡ παραμονή στήν ἐξουσία. Δεύτερον, τό κομματικό συμφέρον, ἐφόσον αὐτό ἐξυπηρετεῖ καί τό ἀτομικό του συμφέρον. Τρίτον, καί σέ ἀπόσταση ἔρχεται τό συμφέρον τοῦ συνόλου, τό ἐθνικό συμφέρον. Οἱ ἐξαιρέσεις αὐτοῦ τοῦ κανόνα εἶναι πολύ σπάνιες καί ὅσοι προσπάθησαν νά τόν ἀγνοήσουν, ἐκτός ἐλαχίστων περιπτώσεων, τούς ἔφαγε τό πολιτικό σκοτάδι.

Ἐάν ὁ Πρωθυπουργός καί ὁ κ. Βενιζέλος θέλουν πράγματι νά ἐπιτύχουν τήν ἀνάπτυξη καί τή μείωση τῆς ἀνεργίας, νά ἀγνοήσουν τό βραχυχρόνιο πολιτικό κόστος καί νά ἀφήσουν κατά μέρος τά φιλόδοξα καί λεπτομερῆ προγράμματα. Ἄλλωστε οἱ βασικές κατευθύνσεις τῆς ἀναγκαίας οἰκονομικῆς καί κοινωνικῆς πολιτικῆς εἶναι γνωστές σέ ὅλους καί χιλιοειπωμένες: Ἐπενδύσεις, ἀνάπτυξη, ἀνταγωνιστικότητα, ἐξωστρέφεια, ἀπασχόληση, κοινωνική προστασία καί συνοχή κ.λπ. Σέ γενικές γραμμές εἶναι ἐπίσης γνωστά τά συγκριτικά πλεονεκτήματα τῆς Χώρας καί τά ἀπαιτούμενα μέτρα καί μέσα πολιτικῆς: Μεταρρυθμίσεις, μείωση τοῦ κράτους καί τῆς γραφειοκρατίας, ἰδιωτικοποιήσεις, μείωση τοῦ κόστους (ἐνέργειας, λοιπῶν εἰσροῶν χρήματος), ἐνίσχυση τῆς ρευστότητας, ἀναπτυξιακό καί δίκαιο φορολογικό σύστημα, ἐνθάρρυνση ἐπενδύσεων, βελτίωση τῆς ποιότητας, ἐκπαίδευση κ.λπ. κ.λπ.

Τά προγράμματα δέ φέρνουν τήν ἀνάπτυξη. Αὐτή ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικά ἀπό τούς ἀνθρώπους πού θά ἐφαρμόσουν τήν ἀναγκαία πολιτική. Αὐτά θά μείνουν στά ράφια τῆς λήθης, ἀφοῦ ἐπικρατεῖ συνήθως τό ἀτομικό πολιτικό καί κομματικό συμφέρον.

Λαμβανομένου ὑπόψη ὅτι οἱ ἑπόμενοι μῆνες θά εἶναι κρίσιμοι γιά τό μέλλον τῆς Χώρας καί ὅτι τώρα διαφαίνεται, ὅσο ποτέ ἄλλοτε, ὁ κίνδυνος νά κατρακυλήσει ἡ Χώρα στήν ἀκυβερνησία καί τό χάος στούς τριτοκοσμικούς, σοσιαλιστικούς παραδείσους, θά πρέπει οἱ κ.κ. Σαμαρᾶς καί Βενιζέλος νά προτάξουν τό γενικό συμφέρον, στό ὁποῖο θά ὑποτάξουν τό βραχυχρόνιο κομματικό καί προσωπικό. Δύσκολο ἔργο καί γιά τούς δύο. Ὅμως ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ θά ἀναγνωρίσει τή στάση τους αὐτή, ἀφοῦ θά ἀποτραπεῖ ὁ κίνδυνος νά ἀπομακρυνθεῖ ἡ Χώρα ἀπό τήν Εὐρώπη, στήν ὁποία ἤδη ἀποτελοῦμε ξένο σῶμα.

Ἐν ὄψει καί τοῦ ἐπικείμενου ἀνασχηματισμοῦ, θέλω νά τονίσω ὅτι τά πάντα ἐξαρτῶνται ἀπό τίς ἐπιλογές τῶν κατάλληλων προσώπων στίς κρίσιμες κυβερνητικές καί διοικητικές θέσεις. Κριτήρια πρέπει νά εἶναι ἡ ἀποφασιστικότητα, ἡ ἱκανότητα management, ἡ καινοτόμος σκέψη καί ὄχι οἱ κομματικές ἰσορροπίες ἤ ἡ ἀνταμοιβή τῶν ἀποτυχημένων ἤ ἡ προέλευση ἀπό τόν κομματικό σωλήνα, ὅπως συμβαίνει συνήθως.

Σημερινά θέματα

Αὐστηρή περιστολή δαπανῶν στό Δημόσιο
Ἐντολές γιά αὐστηρή περιστολή δαπανῶν ἔδωσε τό ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν στούς φορεῖς τῆς Γενικῆς Κυβερνήσεως ζητῶντας τους νά κατανείμουν ὀρθά τίς πιστώσεις μέ βάση τίς πραγματικές καί κατά προτεραιότητα ἀνάγκες.
Σελίς 2

Οἱ ἑορτασμοί γιά τήν Νορμανδία
Τό θέμα τῆς Οὐκρανίας κυριάρχησε στίς συζητήσεις μεταξύ τῶν ἡγετῶν πού συμμετεῖχαν στούς ἑορτασμούς τῆς ἐπετείου γιά τήν Ἀπόβαση στήν Νορμανδία.
Σελίς 6

Ἡ «Ἑστία» μεθαύριο
Ἡ «Ἑστία», ὅπως καί οἱ ὑπόλοιπες ἐφημερίδες, δέν θά ἐκδοθῆ μεθαύριο λόγω τῆς ἀργίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ «Ἑστία» θά κυκλοφορήση κανονικά τήν Τρίτη 10 Ἰουνίου 2014.

Τῆς Ἡμέρας

Χωρίς ἰδεολογία

Ἦταν οἱ βασιλόφρονες καί οἱ δημοκρατικοί, ἦταν ὁ Φιλελευθερισμός, ὁ Σοσιαλισμός καί ὁ Μαρξισμός, ἦταν ἡ Δεξιά, ἡ Ἀριστερά καί τό Κέντρο, ἦταν ἡ Νέα Δημοκρατία, τό ΠΑΣΟΚ καί τό ΚΚΕ, ἦταν κόμματα μέ διαφορετικές ἰδεολογίες καί ἦταν ψηφοφόροι πού ἐψήφιζαν ἐπειδή ἐπίστευαν σ' αὐτές τίς ἰδεολογίες… Σήμερα οἱ ψηφοφόροι δέν ψηφίζουν ἐπειδή εἶναι ὀπαδοί τῆς μιᾶς ἤ τῆς ἄλλης ἰδεολογίας, ἀλλά οὔτε καί τά κόμματα συνδέονται μέ κάποια ἰδεολογία. Μόνο τό ΚΚΕ διατηρεῖ καί παραμένει πιστό στήν ἀναχρονιστική ἰδεολογία τοῦ ἀποδεδειγμένα ἀνεφάρμοστου Μαρξισμοῦ καί ἀποτελεῖ ἕνα ρομαντικό στοιχεῖο στήν πολιτική σκηνή τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου αἰώνα, κάτι σάν ἀνάμνηση τῆς «μπέλ ἐπόκ» τοῦ σταλινισμοῦ, σάν κόσμημα «ἄρτ ντεκό» τῆς ἐποχῆς τοῦ «γκουλάγκ», πού ἀξίζει νά ἀνακηρυχθεῖ διατηρητέο ὥστε νά μή χαθεῖ ἐντελῶς καί τό τελευταῖο του ἴχνος ἐπί τῆς γῆς ἔτσι καί φύγει ἀπό τόν μάταιο τοῦτο κόσμο ὁ ἡγέτης τῆς Βόρειας Κορέας.

Στίς ἡμέρες μας ὅμως, ἄν θέλουμε νά κοιτάξουμε ρεαλιστικά τά πράγματα, πρέπει νά παραδεχθοῦμε ὅτι ἐκτός ἀπό τούς